



**Oponentský posudek na habilitační práci RNDr. Marianny Kováčové, PhD. s názvem
„Aplikácia peľovej analýzy v geológii“**

Jádrom předkládané habilitační práce je příloha s 13 vědeckými články, které všechny prošly standardním recenzním řízením, není tudíž mým úkolem oponovat tuto část. Zaměřím se tak výlučně na text, který přílohám předchází coby obecná část a komentáře k publikacím a který dohromady obsahuje 59 stran počínaje abstrakty a konče seznamem literatury a již zmiňovaných příloh. Detailní korektury jsem připravil elektronicky v editované verzi souboru *.pdf a zaslal je přímo autorce, v tomto posudku se tak omezím jen na sdělení obecnější povahy nebo na nepřesnosti, které se v textu opakují.

Po 3 stranách *Abstraktů* a obecného *Úvodu*, kterým není co vytknout, následují necelé 4 strany části nazvané *Metodické principy a postupy*. Autorka zde stručně, přehledně a jasně vysvětluje, jak se vůbec palynologické vzorky připravují a jaká jsou základní pravidla při systematickém zařazování pylu a spor a následných paleoekologických interpretacích. Jediným menším nedostatkem, který nicméně prochází celou prací, je nejednotnost citování s ohledem na charakter písma (normální vs. kapitálky).

Následuje *Morfologická terminologie sporomorf*, která se svými 19 stranami tvoří skoro třetinu textu. Její hlavní součástí je pak zjednodušený ilustrovaný terminologický slovník podle Punta a kol. z r. 1994. Otázkou je, proč autorka nevycházela z nejnovější verze z r. 2007 (RPP 143, 1–81)? Navíc je škoda, že obrázky nejsou vyvedeny v barvě, jak je to i v originále. Určitě by to prospělo lepšímu pochopení jednotlivých termínů. Celkově je ale tato část srozumitelná a pro čtenáře díky množství informací velmi poučná.

Na dalších 7 stranách v části nazvané *Paleoklimatická analýza* autorka popisuje koexistenční přístup a metodu nejbližšího žijícího příbuzného. Napadlo mě, a rád bych to slyšel i od autorky, zda v palynologii neexistuje i nějaká další metoda pro rekonstrukci paleoklimatu, třeba obdobná fyziognomicky založeným metodám CLAMP pro fosilní olistění, či Wiemannově analýze pro dřeva? Této části by určitě prospělo lepší strukturování textu (např. 4 zdroje možných chyb trochu splývají se 4 základními premisami) a větší množství odkazů (např. na několikrát zmiňovanou databázi CLIMBOT).

Následujících 5 stran s názvem *Mikrofloristická zonácia miocénu centrálnoparatótydnej oblasti* by bylo dobré na str. 36 lépe uvést, aby bylo zjevné, že se jedná o

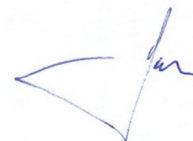
autorčino moderní dělení, které se vyhýbá všem v textu uvedeným omezením. Oproti zbytku textu je toto část, ve které je velké množství původních vědeckých výsledků, nebylo by tak špatné, kdyby komentáře k některým z 13 příložených článků byly právě tady. Pozor jenom na nesprávné systematické názvy „Schizaceae“ a „Taxodioidea“, které se v textu několikrát opakují!

13stránková stať s označením *Stručný komentár k vybraným vedeckým prácam* je velmi obsáhlá a informativní, je jen škoda, že jsou jednotlivé komentáře řazeny chronologicky. Jejich zasazení do nějakého stratigrafického, či paleogeografického systému, třeba v rámci již zmíněné mikrofloristické zonace, by asi bylo logičtější a určitě by to zpřehlednilo text. V komentářích je celá řada odkazů, které se nenacházejí vzadu v seznamu literatury. Tradiční a do určité míry i nepřesné termíny „paleotropické“ a „arktoterciérní“ prvky bych doporučoval nahradit modernějšími a přesnějšími termíny „termofilní/stálezelené“, resp. „opadavé/chladnomilnější“. Konečně spojení „stálezelené širokolisté“ by mělo být nahrazeno správným „stálezelené listnaté“; došlo asi ke špatnému převodu anglického termínu „broad-leaved“.

Závěrečné seznamy *Literatúra* a *Prílohy* podávají na 8 stranách přehled všech v práci citovaných prací. Nevím, jaký je na Slovensku standard pro formu zápisu referencí (v geologii v Čechách je to *Bulletin of Geosciences*), tak to nemohu posoudit. Každopádně, všechny typy citací by měly být psány všude stejně a jednotně.

Obecně platí, že odborný text je buď zatížen množstvím odkazů a stává se nepřehledný, nebo je psán odlehčenou spíše populárně-naučnou formou, odkazy se šetří a jsou přítomny jen ty nezbytné. Marianna si vybrala druhou možnost a ve výsledku je text velmi čtivý a dobře pochopitelný i pro ne-palynology a zájemce ze širší odborné veřejnosti. Tento aspekt vzhledem k vědecko-pedagogické povaze habilitace považuji za velmi důležitý a autorka tak prokázala, že vedle vědecké erudice má i pedagogické schopnosti. Ve výsledku tak habilitační práci, i přes výše zmíněné výhrady, hodnotím jako zdařilou a autorce blahopřeji!

V Praze, dne 10. července 2017



doc. RNDr. Jakub Sakala, Ph.D.

Ústav geologie a paleontologie
Přírodovědecká fakulta
Univerzita Karlova
Albertov 6
Praha 2
128 43
Česko